

νύστα!....

"Η Μάρθα Δονιάδηνα είχε δυημηθεῖ την ιστορία της —την αέτιλου-στάτηρ, καθώς έλεγε— γρήγορα και χωρίς νὰ πάρει έναστα. Ή φυσιογνωμία της, ίδομα καὶ σπά σθινεράτου σημειά της διηγήσεως της, δὲν έπροδινει καμιά συγχάρτησ. Ένω μιλούσε, έκανε μ' ένα μαρμάρινο γάγλια, θυμάσια ρέβεια καὶ θελτικό, ἀλλά πάντως... ἄγαμα.

"Η Μάρθα είχε μείνει κατάτλικτη μὲ τὴν ἀταραξία της. Γιὰ μᾶς στηγάνι μάλιστα της ἥρθε νὰ βάλῃ τὸ χέρι της στὸ σῆμθος τῆς νέας γιὰ νὰ βέβαιωνται ἡ ἔχτυποντες ή καρδιά της.

— Καὶ τὸ παύδι σου; τὴν ρώτησε τέλος;

Τὴν στηγάνη ἔκεινη τὸ μάρμαρο φάνηκε σὺν νὰ ζωντάνει. "Η Μαρία μάζεψε τὰ φύδια της, τὸ πρόσωπο της φλογίστηκε καὶ ἀπὸ τὰ μάτια της πέφεσε μιὰ γρήγορη λάμψη.

— Τὸ παύδι μου; εἶπε βασικάτα. Πέθανε στὴ γέννα!

— Ναὶ, ναὶ! εἶτε ή Μαρία ἀδιάφορα.

Καὶ ἀμέσως, ξανταύμιαν τὴν πρώτη της ἀταραξία, ωτήσε :

— Ποῦ θὰ κομψάσω, οᾶς παρακαλῶ;

"Η Μάρθα σηκώθηκε καὶ τοποθέτησε στὸ διωμάτιο της ἔνα δεύτερο κρεβάτιον κοντά στὸ δικὸ της. "Υστέρα, ἀφοῦ ἐκλειστεῖ τὸ ξενοδοχεῖο, ἔρχομάστε νὰ πλάνασθε.

"Ένω γδύνθανε, κατὰ ἀπὸ τὸ φῶτο τῆς λάμπας, παρατηροῦσε τὴν ἔναστρην κομψάσιν κύριαν Βαθύτατα. Τὰ δακτυλία μαλλιών της ἦσαν ἀπλούστατα στὸ μαξιλάρι καὶ σχημάτιζαν ἕνα χονδρὸ στέμπα γύρω ἀπὸ τὸ χαρτούμενο πρόσωπο της.

"Ἐξέφρα παρατήρησε μιὰ παράδοξη μεταμόρφωσι στὴ θελτική ἔκεινη φυσιογνωμία. Τὰ δέκαια χαρακτηριστικά τῆς νέας συστάτηραν, απλούστηραν, ἀλλοιοτέραν σ' ἀπότελον σημεῖο καὶ μιὰ ξεσηχαντή βγήκε ἀπὸ τὸ λαρυγγό της, συνοδευούμενή ἀπὸ λόγια κομψάτα:

— Γάι το παύδι μου ωρτάς... "Ε. ναὶ... τὸ σπάτωσα!... Τὸ σπάτωσα τὸ παύδι μου!... "Αφητέ με... Τὶ σὲ νοώσει;... Δὲν θέλω παύδιά... Τὰ μισά, τὰ μωσ!...

"Η Μάρθα κινηθήσατε ἀπὸ φρίκη καὶ ἔμεινε ἀκόμητρα μαρτσιμένη. Δὲν ἔξερε τὶ νὰ πιστεῖη. Τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ βγήκαν ἀπὸ τὸ στόμα της ἦσαν ἐξαιρετικά ἔνος ἔγκλιματος ἢ παροξυσμούς ἐρημώτων; Τὶ ἦταν αὐτήν ἡ ἀγγωστή, ἀγγελίας ἡ διάδοσος;

— Μαρία, Μαρία! φώναξε τρομαγμένη.

"Η Μαρία ἀνοίξει τὰ βαρεά βλέφαρά της, ἔρωξε στὴ Μάρθα ἔνα βλέμμα ἀπλανές καὶ ἐνῶ ἄλλας πλευράς, πικνικά νισταγμένα :

— Εἴμαι κακά. Εἴδωμαστω...

— Όνταρο ἦταν! σκέφτηκε η Μάρθα μ' ἀνυπόμεια.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΚΛΕΙΣΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' ἔνων ἀπὸ τὸν κεντρικωτέρους δρόμους του Λονδίνου, σὴν Νόρθρού—Στορτ, ὑπάρχει ἔνα μέγαρο, τοῦ ὄποιον τὰ παράθυρα μένουν ἐργμητικῶς κλειστούς ἑδῶ λαὶ τεντράτη χρώνα.

Τὸ σπίτι αὐτὸν ἀνήκει πατέρᾳ τὸ 1880, στὸ λόδρο Λ..., δὲν ὄποιος, τὴν ἐποχὴν ἔκεινη, ἦταν ἀρραβωνακαμένος μὲ μιὰ ὠφωτάτη νέα τῆς ἀγγλικῆς άριστοκρατίας. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπέρθειτο νὰ τελεσθοῦν οἱ γάμοι τους, τὸ σπίτι εἰχε σπολιστεῖ ἐκράτησαν καὶ στὴ σάλια περίμενε στραγκένον ἔνα πλουσιώτα γαμήλιο τραπέζη. "Εξαντάνο ὅμως ἔδοσαν στὸ γαμπτῷ ἔνα σημείωμα ἐκ μέρους της μνηστῆς του, στὸ διπό ἔκεινη τοῦ ἔγχαιρας δὲ διέλει τὸν ἀρραβώνα· τοὺς καὶ περιπτέτο ἀπ' τὴν τιμὴ νὰ γίνει σύγχρονός του. 'Ο ἔγκαταλελεύθερος μνηστής ἐκλειστεῖ ἀμέσως τὸ σπίτι του, ἀμέντως τὰ πάντα στὴν κατάστασι ποὺ βρισκόταν καὶ δὲν ξαντάπτει τὸ πόδι του σ' αὐτό.

"Υστέρα ἀπὸ λίγους καιρὸ πέθανε καὶ στὴ διαθήκη του ἀφήστησε τὸν νὰ μείνῃ τὸ σπίτι του στὴν ίδια κατάστασι, στὴν ὄποια τὸ εἶχε ἀφήσει αὐτός, εἰδεμὴ δηλαὶ ἡ περιουσία του δὲ περιήχεται σ' ἔνα φιλανθρωπικὸ θέμα.

Φυσικοὶ οἱ κληρονόμοι προτίμησαν νὰ υιοθεσοῦν τὸ σπίτι παρὰ ὀλοκλήρωτη τὴν κληρονομία μ' ἔτοις ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν γάμων κατένα διθρόπιον πόδι δὲν εἶχε πάντη στὴν συκονισμένη σάλια τοῦ μεγάρου, δημοι τὸ τραπέζιον περιήχεται ἀπὸ μέρη, τὸν καρπού τοῦ μεγάρου καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ μεγάρου.

Φυσικοὶ οἱ κληρονόμοι προτίμησαν νὰ υιοθεσοῦν τὸ σπίτι παρὰ ὀλοκλήρωτη τὴν κληρονομία μ' ἔτοις ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν γάμων κατένα διθρόπιον πόδι δὲν εἶχε πάντη στὴν συκονισμένη σάλια τοῦ μεγάρου.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

"Ἐνα ἀπέλοντάτο μέσον γιὰ νὰ ζεσταίνεται κανείς, διαν κάνει κρόνο εἰνα νὰ πιάσην βαθειές καὶ παρατεταμένες εἰσπνοές ἀτμοσφαιρικού δέρος;

— Ἐπὶ τῇ βάσει μᾶς στατιστικής, ἀπὸ τὶς μελαχρινές γυναῖκες δῆλης τὴν Εὐρώπης ἡ 79 τοῖς ἔκατο εἶνε παντρεμένες, ἐνὸς στὶς ζευτῆς παραπτηρεῖται τὸ ἰδοῦ σὲ ἀναλογία μόνο 55 τοῖς ἔκατο.

— Η περίσση παλλατέχνης Σάρα Μπερνάρδ ζητούσε τὴν σταδιοδρόμη την ὃς μιὰ ἀπλὴ μοδιστούλα, ἡ δὲ αὐδοῦς Νύλων ὃς γνουβοράτα.

— Ο Μ. Ναταλέων είπε γιὰ τὸν αὐτοκοντάτας, διὰ εἰνα πάροντείσιον ἀπὸ τὸν πόλεμον πειστοτάτας.

— "Ἐνας Γάλλος ἐπιστήμων βεβαώνει, διὰ ἔνα πολεμικό πλοῖο μισθεῖται νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴ τὸν ἐχθρὸν στὴ θάλασσα, ἀφει νὰ ναυπιάσται μὲ βαθύτερο καθόμα.

— Οι Ιάπωνες ζεστερούνθησαν τὶς γυναῖκες τοῦ κόσμου στὸ... πλέξιμο.

— Απεδείχθη ὅτι ὁ κακὸς θανατώνει μέσου σὲ λίγες δρὲς τὰ μαρούδια τῆς χολέρας, τοῦ ἐρυθροπίτεα καὶ τοῦ τυφοειδοῦ πυρετοῦ:

— Κάποιος Αμερικανός ἀπελόγησε, ὅτι ὁ θηνος τῶν πατούσων τῶν πόλεων διατρέπεται κατὰ τὸ ἔκατον ἀπὸ τὸν νιανιούσια ποὺ κάνουν ὑ γάτες τὴν νίκητα.

— "Ἐνας Αγγλός γιατρὸς συνιστᾶ σὲ δσσις πάσχουν ἀπὸ αἴστην, πρὶν πλαγάσουν νὰ ξαλώνουνται ἀνεπάλευτοι καὶ νὰ ειστένουν 30—40 φρόδες μ' ὅλη τὴ δίνην τῶν τευχώνοντων τον. "Ετοι ἔχεται εἰκαλότατα ὅτινος.

— "Ἐνα μικρὸ κονταλάξι χωράει ἔξηντα σταγόνες.

— Η μπανάνες καὶ ἡ πατάτας ἔχονται τὴν ίδια χηική σηστασι.

— Τὰ ποὺ εἰκολοχώνευτα κρέεται εἶνε τὸ κρύο φυτὸ τὸν προβάτου, τὸ φυτὸ βωδινό, τὸ πρέπειοντο καὶ τὸ κρέας τῆς κόπτας.

— "Οι γιατροὶ σημφονοῦν, ὅτι τὰ φρούτα χωνεύονται εἰπολάτερα ποὺ προστάται τὸ προϊόν.

— "Ἄν κόψετε τὸ κεφάλι ἐνὸς σκωύληκου καὶ βάλετε τὸ ὑπόστροφο σῶμα τοῦ σὲ δροσερό μέρος, θὰ φιτρώσεται σ' αὐτὸν καινούργιο κεφάλι.

— Τὸ φυτότερο βοινό της Εὐρώπης είνε τὸ Λευκόν. "Οφος, τὸ διπόιον ἡ κορυφὴ φιδιστεῖται 15.732 πόλεις ἐπάνω ἀπὸ τὸ πέτρινον.

— "Ο γάμος ἔχει ἀποδειχθεῖ ὡς τὸ ἀλλανθατού φάρμακο πολλῶν ασθενεῶν τῶν γυναικῶν.

— "Η φιδιά είνε ἐπωλεῖς ἀγνοοῦση ἀσθένεια στὶς ἀρκτικὲς χρέας.

— "Μὰ καιμάλη μιαρεῖ νὰ περιπατήσῃ ἐπατέρη μέσης.

— "Υπάρχει ἔνα είδος μαλακίου, δοναμάζομενο «Χιτώνιον», τὸ διπόιο... 11.000 μάτα!

— Μέσα σὲ περισσέα μετέωρα βρέθηκαν πολλὲς φροὲς διαιμάντια.

— "Η διαιφέρει τῆς ὥρας σὲ ἔξηντα λεπτὰ ἔγινε στὴν Βαθύλωνα.

— Στὰ παλαιότερα χρόνια, ἡ θανατώσικη ποινὴ στὶς Σκωτίας ἔξετετο διὰ στυγμοῦ.

— Τὸ γρήγορο μεγάλωμα τῶν νυχιῶν θεωρεῖται ὡς σημεῖον εὐεξίας.

— Τὸ περιφύτερο ἵνος ἀρχαιολογικὸ εὔρημα είνε ἔνα καρβέλι, τὸ διπόιο ἀνεκαλύφθη ἀπὸ ἔνα Γάλλο περιηγητή σὲ μιὰ σαρκοφάγο τῆς Ασσυρίας καὶ τὸ διπόιο ξυλόθρακον πατά τὸ ἔτος... 560 π. Χ.

— "Ἄτ' δηλα τὰ ζῶα προσβάλλονται περιστρέπονται σὶ παταγάλων, τῶν διπόιων τὸ ἔνα τέταρτο εἶνε φιθισοί.

— Στοὺς Ιάπωνες ἐπισχατεῖ ἡ συνήθεια, διὰ τὴν νύφη δόητηται στὸ σπίτι τοῦ γαμπτοῦ, νὰ κρανγάζῃ ἀπελπιστικά, σὰν νὰ πιστεύειν τὸ σπιτικόνοντων.

— "Υπολογίζεται ὅτι σφράζονται κάθε χρόνο 600.000 ζῶα γιὰ τὴν παρασκευή μαγειρικοῦ λέπρου.

— Τὰ συνιλήσια ἔχουνται προνόμια στὸ Βέλγιο, διπόιο διαθέτουν γ' αὐτὰ καὶ θεσεῖς ωρισμένες μέσα στὸν παθορράχωμα.

— Ο Σουητάνος τῆς Ζαχόρα τῶν Ανατολικῶν "Ινδιῶν φορεῖ κοστομήματα ἀξιωμάτων τοῦ θεοῦ τοῦ πατέρα τοῦ περιουσίου περίστατον μὲ φρούτα καὶ λεπτούς μάνιους.